مسئولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

ژباړونکی: رڼاګل اریوبزی ۲۰۲۲/۰۶/۲۵

تیـربــه (مولیٰ)

د ماشومانو له پاره لنډ کیسه

په تیره زمانه کې دوه ورونه وو، دواړه د سربازۍ په خد مت لګیا وو، یویې شتمن واو دا بل غریب و. دې غریب ورور غوښتل چې ځان د بې وزلۍ له ځورونې نه ازاد کړي، نو د سربازۍ جامې یې له تن وایستې او بزګر شو. ده خپله یوه ټوټه مځکه واړوله، د کرنې له پاره یې برابره کړله او تیربې یې پکې وکرلې. د تیربې تخم شین شو. په تیربو کې یوه تیربه ډیره لویه شوه، اوږده شوه، غټه شوه، وده یې په ځای نه د ریده او لوئیده پسې لوئیده. داتیربه د تیربو د شهزادګۍ په نوم یاده شوه، تل د شهزادګۍ په نوم یادیده او د شهزادګۍ په نوم به یادیږي. په پای کې دومره غټه شوه چې په هغه لویه کراچۍ کې لا ځای شوله، چې دوو غوایو به کش کوله. بزګر نه پوهیده چې په دې تیربه څه وکړي او په دې هم نه پوهیده چې بد بخت او که نیکبخت به یې کړي. په پای کې یې له ځان سره دا سوچ وکړ چې که ویې پلورم، نو ګمان نه کوم چې ډ یرې پیسې به په ترلاسه کړم، خوړل یې هم چندان ګټور نه بولم، ځکه د دې په ځای نوره وړې تیربې هم خوړلی شم. تر ټولو ښه به دا وي چې باد شا ته یې وروړم او له دې لارې د هغه درناوی په ځای کړم. تیربه یې په لویه کراچۍ کې بار کړه او کراچۍ یې په دوو غوایانوپسې وتړله، دربار ته یې ورسوله اوبادشا ته یې وبخښله. باد شا و ویل چې:

«دا څه یو بې سارې شی دې، زما له نظره خو ډ یرشیان تیر شوي دي، خو دومره غټ شی مې تر اوسه نه دی لید لی، دا د کوم تخم نه راپیدا شوې ده او که ستا بخت ښه واو ته یو بختور ځوان یې؟» بزګر ورته و ویل چې:

«اخ نه! زه یو بې وزله سر تیری وم، تنخوا مې ډیره لږه وه او په مړه ګیډه ډوډۍ نه رارسیده، نوځکه ما هم د سرتیرۍ جامې په میخ کې ځوړند کړې او د مځکې کرل مې پیل کړل. زه یو ورور هم لرم، هغه ډیر شتمن دی، تاسې ښاغلی باد شا هغه ښه پیژنی، خوزه چې بې وزله یم، ټولې نړۍ هیرکړی یم.»

په بزګر د باد شا زړه وسوزید او ورته ویې ویل چې له بې وزلۍ به خلاس شي، زه به تاته دومره تحفې درکړم چې شتمنې دې د خپل شتمن ورور سره برابره شي. بیایې یوعالم طلا، د کرنې مځکې، د څړمځکې اورمې وروبخښلې او په دې توګه بزګر دومره لوی بډای شو چې شتمني یې د بډای ورور له شتمني سره نه پر تله کیده. کله چې هغه واوریدل چې ورور یې د یوې تیربې په بد ل کې څه تر لاسه کړي دي، نو ورسره په حسد شو او په دې سوچ کې ډوب شو، چې په څه ډول به دی هم په دې شان بخت سره مخامخ شي. ده ځان ډیر هوښیار ګاڼه او غوښتل یې چې له چالاکۍ کار واخلي، نو طلا یې له ځان سره روان کړل او بادشا ته یې ورکړل، موخه یې بل څه نه وه، یوازې په دې تمه و چې ورور ته یې باد شا چې د یوې تیربې په بدل کې دومره ډ یر څه ور کړل، نوده ته خو به د دې ښو شیانو په بدل کې دومره ډیر مال او جایداد ورکړي، چې کور ته به یې دوړلو توان هم ونه لري. باد شا تحفه ومنله او ور ته ویې ویل چې غواړم چې زما په مال اوجایداد کې تر ټولو ښه او ارزښتناک شی د رته تحفه کړم، د ډیر سوچ او غور نه وروسته دې پایلې ته ورسید م چې تر دې غټې تیربې بل ښه او ارزښتناک شی نشته، نو ځکه یې درته تحفه کوم. په دې توګه بډای ورور مجبور و چې تیربه په کراچۍ کې بار کړي او کور ته یې یوسي. هلته په کورکې ډیر په غوسه و، لار ترې ورکه شوه او هیڅ نه پو هیده چې اوس دا خپل قهراو غوسه په چا وباسي او دا خپل زړه په چا تش کړي. دی په بد و فکرونو اوسوچونو سر شو او پریکړه یې وکړه چې خپل ورور و وژ نې. وژونکي یې پیدا کړل او په یوه پټ ځای کې یې ودرول، ورپسې خپل وروړته ورغی او ورته ویې

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

ويل چې ګرانه وروره، ما په يوه پټ ځای کې يوه خزانه ليدلې ده، راځه چې دواړه پسې ورشو، را به يې وړو او په ځپل منځ کې به يې و ويشو. د ورور يې هم دا خبره خوښه شوه اوبې غمه ورسره روان شو. کله چې د کور نه را و وتل، انسان وژونکو په ور ودانګل، دهغه لاسونه اوپښې يې ور وتړل او غوښتل يې چې په ونه کې يې خوړند کړي. دوی په دې کار لګيا وو چې له لرې په لوړ اواز يوه سند ره او دآس د نالونو اواز ترغوږو شو. سخت وډار شول او په بيړه يې خپل زنداني په يوه بوجۍ کې واچاوه ، دونې په يوه شاخ پورې يې ځوړند کړاو وتښتيدل. دی پا س په بوجۍ کې د بوجۍ په سوري کولولګياو، ترڅوچې سر ترې راوباسي. هغه څوک چې په دې وخت کې په دې لار راغی، يوطالب العلم و، يو ځوانکی شاګرد و چې مست، له خوشالۍ ډ ک، په آس سپورد ځنګل په منځ کې په لار روان و. کله چې هغه پاس په بوجۍ کې زوړند سړي وليد، چې تر لاندې يې يو څوک په لار روان دې، نو ور ناره يې کړه چې سلام، ته په ډير ښه وخت کې راغلې. طالب هرې خوا ته وکتل او نه پوهيده چې دا اواز له کومې خوا راغی، بالاخره يې و ويل چې دا څوک راته نارې وهي؟

ده د ونې له سره ورنارې کړې چې د لته پاس وګوره، زه د لته پاس دعلومو په بوجۍ کې ناست يم، په لږ وخت کې مې د لته ډير څه زده کړل، د پوهې د دې بوجۍ په وړاندې ټولې مدرسې او ښوونځې هيڅ هم نه دې، دلته مې هر څه زده کړل، کله چې را کوز شم، نو په ټوله نړۍ کې به تر هر چا لوی عالم وم. زه ستوري پيژنم، داسمانونو په راز، دبادونواو سيندونو په حرکت، د ناروغيو په طبا بت، دبوټو په روغتيايي ارزښت، د ډبرو اوالوتونکو په ژبه پوهيږم. که ته يو ځل دعقل او پوهې دې بوجۍ ته ورننوتې، په خپله به پوه شې چې هغه دعقل او پوهې يوه بې سارې سرچينه ده. طالب چې دا هر څه واوريدل ، حيران پاتې شو او ويې ويل چې سلامت اوبرکت په هغه ساعت چې ته مې پيدا کړې، ايا زه هم په دې بوجۍ کې يو څه تم کيد لی شم؟ هغه بل پاس په بوجۍ کې ځان داسې واچاوه
چې ګوندې په دې هکله هوکړې ته چندان تيار نه دی او ورته ويې ويل چې د يوې شيبې له پاره به د ور ننوتو اجازه د رکړم خو په دې شرط چې بيه يې راکړې او يوڅه دعا هم راته وکړې، سربيره پر دې بايد يو ساعت لا تم شې، ځکه چې يوڅه لا پا تې دي، زه بايد لومړی هغه زده کړم. کله چې طلب جان يوڅه انتظار وايست، نو دا يو ساعت وخت ور باندې ډير اوږد شو او په بوجۍ کې پروت سړي نه يې هيله وکړه چې دعلم دزده کړې تنده راباندې زور شوه، زر بوجۍ ته دننوتو اجازه راکړه. پاس په بوجۍ پروت سړي ځان داسې وخود چې ګوندې د طالب له خوا د ډ ير ټينګار نه وروسته يې دهغه غوښتنه ومنله او ورته ويې ويل چې د دې له پاره چې زه له بوجۍ را و وزم، نو لومړی په دې پړي بوجۍ مځکې ته را ټيټه کړه، بيا به ته ور ننوزې. طالب بوجۍ مځکې ته راکښته کړه، دهغې خوله يې خلاسه کړه اوسړی يې ازاد کړ. بيا يې په داسې حال کې چې نيغ ولاړ و، ورته وويل چې اوس مې په بيړه بوجۍ ته ور ننه باسه. سړي ورته و ويل چې داسې نه کيږي، ته لږ صبر وکړه. بيا يې د سر نه ونيو او سرچپه يې بو جۍ ته ور ننه با سه، د بوجۍ خوله يې وتړله اورسی يې کش کړه، طالب يې پاس د ونې سرته وچت کړ، بيا يې په هوا کې په مزه مزه وزنګاوه اوور پسې يې وپوښته چې څنګه يې ګرانه طالب جانه؟ ګوره چې دعلومو وږمې احساسوې؟ ښې تجروبې وکړه، تر هغو دلته ارام کينه، ترڅوچې له هر چا لوی عالم شي. ور پسې بزکر دطالب په آس سپور شو اوپه خپله لار لاړ.

Ein Märchen der Brüder Grimm

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولـئ